

UNA AMISTAT SENSE FINAL

Hola, em dic Nora, tinc 12 anys i visc amb la meva mare i el meu pare.

La meva millor amiga es diu Génesis i anem a la mateixa escola. Aviat serà l'aniversari de la Génesis i no tinc clar quin serà el regal. Ara aniré al centre comercial i comprare alguna cosa allà.

Quan vaig arribar allà, vaig veure a la Génesis a un restaurant i li vaig dir:

-Hola Génesis, eh...que tal estàs?

-Bé... però et volia dir una cosa...

-Quina cosa?- vaig contestar amb cara de sorpresa.

-Em vaig a Itàlia a una escola de màgia.

-És una broma no? - li vaig dir amb una llàgrima a punt de caure.

-Ho sento molt, m'aniré un dia després del meu aniversari...però si vols podem quedar abans.- Va dir la Génesis.

No m'ho podia creure, la meva millor amiga s'anava a Itàlia! Llavors vaig tenir una idea de regal. Podia donar-li alguna regal d'amigues per què no s'oblidés de mi.

Vaig dir-li adéu i vaig anar corrents per totes les botigues a buscar coses que li agradessin.

-Ai! ja ho sé! Puc comprar-li alguna samarreta de millors amigues. Oh! M'agrada aquesta pulsera.

Ara la següent part del pla: Intentar que l'àvia màgica de la Génesis no se l'emportes. Vaig trucar per telèfon a l'àvia i li vaig comentar:

-Hola àvia de la Génesis, eh... et volia dir si us plau si la Génesis es pot quedar?

-Ho sento molt però ha d'anar a aquella escola, ho necessita.- Va dir l'àvia una mica enfadada.

Si us dic la veritat, no sé perquè estava enfadada amb mi, doncs ja no sabia que més fer...

-Mami!!-vaig cridar a la meva mare una mica trista.

-Que pasa filla meva?

-Mama, la Génesis marxa a Itàlia i no sé què fer perquè no s'oblidi de mi.- Li vaig dir plorant.

Llavors la meva mare em va dir somrient:

-I perquè no li fas una festa d'aniversari i de comiat?Aixi la Génesis podrà veure tota la teva estima ja que els regals comprats no sempre són el millor regal per a una persona important.

-Gràcies mama! M'encanta la teva idea.

-Filla meva, les coses no sempre surten com volem...

Llavors ho vaig entendre tot i vaig saber que regalar-li.

-Gràcies mama, ara ja ho entenc.

Vaig anar a moltes botigues per comprar la decoració i el regal. Quan vaig acabar vaig anar a casa i ho vaig preparar tot. Vaig trucar per telèfon i em va dir que ja venia.Quins nervis!

-Hola Nora!- Em va dir ella desde la porta abans d'entrar.
-Hola! Passa i veuràs la sorpresa.
-Ala!!Gràcies Nora, m'encanta.-Em va dir la Génesis.
-I mira el regal, no és molt però espero que t'agradi.
I ho va obrir i em va donar una abraçada.
-Gràcies...no sé que dir.-Em va dir mig plorant.
El regal era una foto del primer dia que ens vam conèixer.
-He de marxar...-Va dir la Génesis.
-No passa res...adeu, i escriu-me moltes cartes desde Itàlia.
-Ho faré, fins aviat amiga!
Quan es va anar, vaig plorar però sabia que estava en les meves mans.

FI